

[Aksel Larsen.]

som de lettest forstår. Det synes vi der er så meget mere grund til, som de gamle grønlandske regler i virkeligheden var meget sundere og rigtigere end vor kunstfærdige kanoniske arveordning med linjer og grader og alt, hvad dertil hører.

Elias Lauf: Da jeg som nyt medlem af det høje ting første gang skal tale, vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige hjertelig tak for den venlige modtagelse.

For os i Grønland har det været en stor glæde at erfare, at vore to første folketingsmænd, afdøde Frederik Lynge og det ærede medlem hr. A. Lynge, fik en så hjertelig modtagelse, da de trådte ind i det høje ting. Fra vor side blev det betragtet som et udtryk for god vilje, hvilket jo er det bedste grundlag for forhandling, specielt om de vanskelige grønlandske problemer.

Inden jeg går over til andre emner, vil jeg benytte lejligheden til at mindes min forgænger, afdøde Frederik Lynge. Han var en af vore bedste mænd i Grønland. Hans landsmænd havde tillid til ham. Han var sydgrønlænder, men han virkede i en lang årrække i Nordgrønland. Han elskede dets skønne natur og levede sig sammen med dets befolkning. Han blev oven i købet bedre nordgrønlænder end mange, der fødtes deroppe. Vi vil mindes hans målbevidste arbejde og store indsats for Grønland og grønlænderne i Grønland og hernede med stor taknemlighed.

Jeg har nu den ære at have overtaget hans mandat i det høje ting, og jeg vil gøre mit bedste for at opfylde de krav, der stilles til denne repræsentation, skønt jeg fuldt ud er klar over, at det vil tage sin tid, før jeg kommer rigtig ind i forholdene både her i salen og i udvalgene, hvor jeg vil gøre mit til, at samarbejdet kan blive så godt som vel muligt.

I samme forbindelse vil jeg gerne udtrykke vor taknemlighed over de mange gode fremskridt og forbedringer, der er sket i Grønland såvel økonomisk som på oplysningens område siden nyordningens begyndelse.

Jeg vil endvidere som en slags programerklæring for min kommende gerning udtale følgende:

Jeg er kommet fra den nordlige opstillings-

kreds, hvor der bor mange sælfangere og fiskere, og hvor erhvervsforholdene er meget vanskeligere end andre steder i Vestgrønland. Man synes somme tider, at der bliver gjort for lidt. Der trænges i høj grad til opmuntring, vejledning og ophjælpning af erhvervene i denne del af Grønland. Da jeg er præst, vil det endvidere være naturligt, når jeg siger, at varetagelsen af kirken interesser ligger mig stærkt på sinde. Kirken, som har været igangsat på mange områder, er ved at køre fast på grund af økonomiske vanskeligheder. Grønland har efter nyordningen modtaget store summer til mange, naturligvis vigtige arbejder, mens kirken har måttet friste en stedbarnsagtig tilværelse. Endelig må jeg påpege den forskelsbehandling mellem danske og grønlændere, som endnu eksisterer på flere områder. Her må søges udvej for en mere tilfredsstillende ordning for begge parter.

Der er altså nok af problemer at tage fat på, og jeg ønsker i denne indledning til mit arbejde hernede at sige, at i bestræbelserne for at finde en løsning på disse vanskelige grønlandske problemer ønsker grønlænderne et snævert samarbejde med den danske lovgivningsmagt.

Jeg vil dernæst gå over til det egentlige forhandlingsemne, forslag til arvelov for Grønland. Jeg kan indledningsvis sige, at efter at Grønland er blevet en del af det danske rige, var man klar over, at dette uundgåeligt ville medføre ensartede regler i Grønland og dermed ensartet behandling. Men man var også klar over, at dette ikke kan ske lige på én gang. På mange områder kan Danmark og Grønland mødes. Men ved indførelse af love må man ikke glemme, at forholdene i Grønland er helt anderledes end i Danmark og hermed også befolkningens mentalitet. Visse danske regler kan ikke indføres i Grønland uden ændringer. Men vi er ikke bange for at gå ind under de samme fordringer og krav, som stilles til rigs danske, og vi er rede til at opfylde de forpligtelser og det ansvar, som lovene kræver.

En arvelov er tiltrængt i Grønland. Indførelsen af en ny samfundsorden og den økonomiske højnelse af grønlænderne i de senere år har nødvendiggjort arvelovens indførelse. Lovforslaget har været indgående drøftet i landsrådet og blandt menigmand.